

ՆՈՒՄՍԱՒՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 6

ՅՈՒՆԻՍ

JUNE / JUIN

YEAR / ANNÉE 1

NO.6 2017

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ
ԽՕՍՔ

ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՆ՝ ՄԵՐ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՏԱՊԱՆԸ

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝ Գանատայի Հայոց Թեմի

Հայաստանեայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին Յունիս ամսուան մեջ տօնեց իր հաւատքի հօր՝ Լուսաւորչի տօնը, ինչպէս նաեւ անոր յաջորդող օրը՝ Ս. Էջմիածնի, այսինքն՝ Հայ Եկեղեցոյ հիմնադրութեան տօնը: Այս երկու տօները սերտօրէն կապուած են իրար, որոնց անջատաբար կարելի չէ հասկնալ:

Հայ Եկեղեցին տարուան ընթացքին երեք անգամ կ'ոգեկոչէ իր մեծ հովուապետի յիշատակը՝ «Մուտն ի վիրապ «Ելն ի վիրապէլ եւ «Գիւտ նշխարաց առիթներով: Յիշատակի այս երեք տօները Լուսաւորիչ հայրապետի կեանքի երեք հանգրուանը կը կազմեն:

Այս յիշատակումները տօներն են հայու երախտագիտութեան՝ հանդէպ այն մեծաքանակ հայու, որ այնքա՛ն իմաստութեամբ եւ զոհողութեամբ հրաշակերտեց մեր եկեղեցին, որուն հիմնադրութեան տօնն է Ս. Էջմիածնի տօնը:

Ս. Էջմիածնի տօնը երազի մը իրագործման յիշատակումն է. տառապանքներէն, չարչարանքներէն, Խոր Վիրապի արհաւիրքներէն չվախցող Լուսաւորիչ հայրապետի ոգիին եւ պայծառ երազի յաջողութեան կոթողն է ան:

Մեր Եկեղեցին տեսիլքի մը ծնունդն է, սակայն բաւական չէր տեսիլքը. աստուածային իմաստութիւնը պէտք է տնտեսէր անոր իր նպատակին առաջնորդելու: ...Եւ փառք Աստուծոյ, որ չպակսեցաւ այդ իմաստութիւնը մեր Եկեղեցոյ Լուսաւորչին եւ անոր յաջորդներուն, որոնք եղան մատենագիրներ, բանաստեղծներ, սուրբեր եւ «Կենաց Բանի քարոզողները: Եւ տակաւին բաւական չէ իմաստութիւնը. անոր պէտք է միանայ զոհողութիւնը, որպէսզի տեսիլքով իրականացուած եւ իմաստութեամբ առաջնորդուած տունը ժայ հաստատ ու կանգուն: Եւ հազար փառք, որ մեր եկեղեցիներուն չպակսեցաւ այդ զոհողութիւնը: Լուսաւորիչ հայրապետը անոր առաջին որբնադիրը, իր ամբողջ կեանքը ընծայաբերեց եւ մեր եկեղեցոյ հիմքերը անոր աճիւններուն վրայ բարձրացած է:

Հայաստանեայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին դարերով այդ զոհողութեան կեանքը ապրեցաւ, վկայ իր Բիրաւոր Նահատակներն ու սուրբերը, վկայ իր դարաւոր արիւնտ պատմութիւնը:

Այո՛, Հայ Եկեղեցին մեր ժողովուրդի սրբարանն է, մեր ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՏԱՊԱՆԸ, մեր պատմութեան արիւնտ ալեկոծումներուն դիմաց: Երբեք չփոխէ նք անոր ուրիշ ոչ մէկ արժէքի հետ: Հայ Եկեղեցին այսօր առաւել եւս պէտք ունի իր գաւակներու սիրոյն եւ անվերապահ հաւատքին:

ԵԿԷՔ ՄԻՐԵՆՔ ԱՆՈՐ ԵՒ ԻՐՄՈՎ ՍՐԲՈՒԻՆՔ:

ՀՈԳԵԳԱԼՈՒՍ

(Առաքեալներու Գործերը 2.13)

ՄԻՇՏ ԱՂՕԹԵՆՔ

Յիսուսի համբարձումէն ետք, աշակերտները վերադարձան Երուսաղէմ, ինչպէս անոնց պատուիրած էր Ուսուցիչը: Եւ ահա օր մը, երբ Վերնատունը հաւաքուած կ'աղօթէին, ձայն մը լսուեցաւ, որ ուժեղ հովի սուլոցը կը յիշեցնէր: Նոյն պահուն երեւցան բոցեր, որոնք նման էին հրեղէն լեզուներու: Անոնք մէկ-մէկ իջան ներկաներէն իւրաքանչիւրին վրայ, եւ անոնք որոնք հաւաքուած էին Վերնատունը, երկնային շնորհքներ ստացան, Սուրբ Հոգիով լեցուեցան եւ սկսան տարբեր լեզուներով խօսիլ:

Այդ օրը կը նշուէր աստուածային Տասը Պատուիրանները ստանալու տօնը, եւ Երուսաղէմը լեցուն էր տարբեր ազգերու պատկանող հիւրերով: Կային պարթեւներ, մարեր, իլամացիներ, արաբներ:

Անոնք ուշադրութեամբ կ'ունկնդրէին տարբեր լեզուներով խօսող

առաքեալներուն եւ կը հասկնային անոնց, որովհետեւ առաքեալները կը խօսէին իրենց համար հասկնալի լեզուներով: Մարդիկ զարմացած իրարու կը հարցնէին.

- Չէ՞ որ ասոնք բոլորն ալ գալիլիացիներ են, ուրեմն ինչպէ՞ս կրնան մեր մայրենի լեզուով խօսիլ: Ինչպէ՞ս կրնան իրենց չգիտցած եւ չսորված լեզուներով Աստուծոյ ուղղուած այսպիսի գեղեցիկ փառաբանութիւններ կատարել: Առաքեալներուն տարբեր լեզուներով խօսիլը կը խորհրդանշէ, որ Աւետարանը պիտի քարոզուի աշխարհի բոլոր լեզուներով եւ բոլոր երկրներուն մէջ:

Հոգեզարուստը կը կոչուի նաեւ Պենտեկոստէ, որ կը նշանակէ 50 օր: Հոգեզարուստը միշտ կը տօնուի Սուրբ Զատիկէն 50 օր ետք:

Քու ժողովուրդդ փարատէ՛ ցաւերը եւ բժշկէ՛ հիւանդութիւնները, ո՛վ Տէր, մեր Աստուածը, եւ կատարեալ առողջութիւն շնորհէ բոլորին՝ քու ամենայաղթ խաչիդ նշանովը, որով մարդոց տկարութիւնները քու վրադ առիր եւ դատապարտեցիր կեանքի ու փրկութեան թշնամին: Դո՛ւն ես մեր կեանքն ու փրկութիւնը, բարեբա՛ր եւ բազումողորմ Աստուած. միայն դո՛ւն կրնաս մեր մեղքերը ներել եւ ցաւերն ու հիւանդութիւնները վանել մեզմէ, որովհետեւ քեզի ծանօթ են մեր կարիքները: Ո՛վ բարիքներու պարգեւիչ, իւրաքանչիւրին կարիքներուն համաձայն քու առատ ողորմութիւնդ պարգեւէ՛ արարածներուդ, որոնք միշտ կը փառաւորեն ու կ'օրհնաբանեն քեզ, ամենաստ լրբ Երրորդութիւն, այժմ եւ միշտ եւ յաիտեանս յաիտենից:

Մանն:

ՀՈԳԵԻՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

Հրաշալի է կեանքը իր կարգ ու սարքով, հինը տեղի կու տայ նորին, խաւարը՝ լոյսին, մահը՝ կեանքին եւ այսպէս շարունակաբար: Մարդն ալ այս շրջային մաս կը կազմէ, ենթակայ է բնութեան օրէնքներուն, բնականոն կենսընթացին, ահա թէ ինչո՞ւ պէտք է կատարելապէս ընդունի այն ճշմարտութիւնը, թէ կեանքի մէջ ամէն ինչ փոփոխական է:

Եկեղեցին հինէն ի վեր բուն հաւատացողը եղած է, վերանորոգութեան: Սակայն ի՞նչ կը հասկնանք վերանորոգում ըսելով: Եկեղեցին իր կառուցային շինութեամբ, գեղեցկութեամբ, իր ծեսով, եկեղեցոյ մէջ գործածուած իր սպասներով կրնայ շատ գեղեցիկ եւ նոր ըլլալ, սակայն եկեղեցին այդ չէ, պարզապէս ինքնիք մէջ սահմանափակուած թանգարան մը չէ, այլ կեանք է, եկեղեցին հոգի է, եկեղեցին ծննդավայր է, անոր մկրտարանը հոգեւոր արգանդ է, ինչպէս կ'ըսէ Յիսուս Նիկոթեմոս հրեայ իշխանին. «Լա՛ւ գիտցիր, որ եթէ մէկը ջուրէն ու հոգիէն վերստին չծնի, չի կրնար մտնել երկնքի արքայութիւնը»:

Եկեղեցին Քրիստոսակեդրոն առաքելութիւն է, անոր նպատակը քրիստոնէայի հաւատացեալ ժողովուրդին հաւաքականութիւնը ապահովելն է, Պօղոս առաքեալ կորնթացիներուն գրած նամակին մէջ հետեւեալը կ'ըսէ. «Ով որ Տիրոջ միանայ՝ անոր հետ մէկ հոգի կ'ըլլայ»: Եկեղեցին մեզ կը հաւաքէ՝ վերանորոգելու ու հաղորդուելու Քրիստոսի մարմնով ու արիւնով, ըլլալու մէկ մարմին եւ մէկ հոգի, ուրեմն մենք մէկ ենք, ահա ուրիշ մարտահրաւեր մը: Անհատէն դէպի հաւաքականութիւն անցնելով՝ ինչպէ՞ս կրնանք այսօր եկեղեցին վերանորոգել իր հաւաքական համոյթով:

Եկեղեցին իր կիրակնօրեայ պատարագով մեծ դեր կը խաղայ ամէն Կիրակի հաւատացեալին տալու հոգեւոր հանգիստ, խաղաղութիւն եւ վերանորոգում: Պատարագը պարզապէս արանքութիւն կամ սովորութիւն չէ, պատարագը նոյնիսկ Յիսուս Քրիստոսի կողմէն պատուէր է, որովհետեւ կը հաղորդուինք անոր մարմնով ու արեամբ ու նոր մարդ կը դառնանք, եթէ ունինք այդ հաւատքը:

Վերջապէս եկեղեցին կը վերաշխուժանայ, կը վերածնի աղօթքի ընդմէջէն: Սուրբ Գրիգոր Տաթեւացի կ'ըսէ. «Աղօթքը հոգիի կենդանութեան նշան է, հետեւաբար աղօթքի մէջ պէտք է միշտ եռանդուն ըլլալ, իսկ երբ կը դադրինք աղօթելէ, կը նշանակէ մեր հոգին մեռած է»:

Նարեկ Արք. Պաշտեան

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՐՈՅ ԿԱՄՈՒՐՋԸ

Ժամանակին երկու եղբայրներ իրարու կից ազարակներու մէջ կ'ապրէին: Օր մը, անոնք կռիւի բռնուեցան: Ասիկա առաջին լուրջ ճեղքն էր: Քառասուն տարի կողք-կողքի հողագործութիւն ընելէ ետք պզտիկ անհասկացողութիւն մը մեծ ռումբի վերածուելով պայթեցաւ եւ քէնութեան պատճառ դարձաւ:

Օրին մէկը եղբայրներէն մէկուն տունին դուռը զարնուեցաւ: Երբ բացաւ, տեսաւ ատաղձագործ մը գործիքներու տուփ մը ձեռքին: «Մի քանի օրուան աշխատանքի պէտք ունիմ, արդեօք մանր-մունր գործեր ունի՞ս, գորս կրնամ ընել»:

«Այո», ըսաւ երեք եղբայրը: «Քեզի համար գործ մը ունիմ: Տե՛ս սա առուակին տեսի ազարակը: Այդ իմ դրացիս կրտսեր եղբայրս է: Մարգագետին մը կար մեր միջեւ: Անցեալ շաբաթ ան դիտմամբ առուակ մը բացաւ՝ զիս նեղացնելու համար: Բայց ես աւելի լաւ բան մը պիտի ընեմ իրեն: Կը տեսն ս այդ տախտակներու դէզը: Կ'ուզեմ, որ ութը ոտք բարձրութեամբ ցանկապատ մը շինես, որպէսզի այլեւս պէտք չունենամ իր երեսը տեսնելու»:

Ատաղձագործը մտիկ ընելէ ետք ըսաւ. «Կարծեմ կը հասկնամ պարագան: Գամերը տուր եւ քեզի ընդունելի գործ մը պիտի ընեմ»: Մեծ եղբայրը պէտք եղած առարկաները յանձնեց, եւ ինք քաղաք գնաց: Վարպետ արհեստաւորը բոլոր օրը աշխատեցաւ, չափեց, սղոցեց եւ գամեց: Իրիկնամուտին երբ ազարակապանը վերադարձաւ, աչքերը լայն բացուեցան եւ կզակը ինկաւ: Ցանկապատ չկար, այլ կամուրջ մը, որ առուակին մէկ կողմէն միւսը կ'երկարէր, եւ դրացին՝ պզտիկ եղբայրը, դէպի իրեց կու գար թեւերը լայն բացած:

«Եզակի մարդ մըն էս, որ այս կամուրջը շինեցիր քեզի պատմածէս ետք», ըսաւ մարդը: Երկու եղբայրներ կամուրջին մէջտեղը միացան եւ իրարու ձեռք թօթուեցին: Երբ ետ դարձան տեսան ատաղձագործը, որ իր գործիքներու տուփը ուսը կ'առնէր:

«Հաճիս սպասէ եւ մի քանի օր եւս կեցիր», ըսաւ մեծ եղբայրը:

«Պիտի ուզէի կենալ,- ըսաւ վարպետը,- բայց շատ ուրիշ կամուրջներ ունիմ շինելու»:

Միբելինէր, եթէ ունիս խռովութիւններ, ատելութիւններ, նախանձներ, քննադատութիւններ եւ քէնութիւններ, քակէ ցանկապատը եւ սիրոյ կամուրջներ շինէ ներողամտութեան հոգիով, որ Հայր Աստուծմէ կու գայ,

Տէր Յիսուս կը սորվեցնէ մեզի եւ Սուրբ Հոգիին օգնութեամբ կրնանք գործադրել:

Երանա

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

Աբրահամ Նահապետ

Աբրահամ իր ունեցած հաւատքով եւ այդ հաւատքէն եկած արդարութեամբ (Օն 15.6) մեծ եղաւ պատմութեան մէջ եւ դարձաւ հայրը հաւատքի: Աստուած Աբրահամի հետ կնքեց հրեայ ժողովուրդին մեծագոյն ուխտը՝ թլփատութիւնը, որ Աստուծոյ պատկանելու նշան մը եղաւ անոնց համար: Թլփատութեան խորհուրդը Քրիստոսով եղաւ մկրտութիւնը քրիստոնէայ հաւատացեալը Աստուծոյ ժողովուրդին շարքին կը միացնէ:

Հայր Աբրահամ ծնած է մօտաւորապէս Ք.Ա. 2000 թուականին, Եփրատ գետին մօտ գտնուող Ուր քաղաքին մէջ: Աբրահամ իր եղբորը՝ Նաբովրի հետ Խառան կը գաղթէ, ուրկէ Աստուած կը կանչէ զինք, երբ 75 տարեկան էր եւ կ'անցնի Քանան: Ան երկար ժամանակ կը շրջագայի Քանանի եւ Եգիպտոսի շրջանները եւ ի վերջոյ խոր ծերութեան մէջ, հաւանաբար 175 տարեկանին, իր հոգին կ'աւանդէ եւ կը թաղուի Քերթոն քաղաքին մէջ: Ըստ Աստուածաշունչի մասնագէտներուն Աբրահամ ծնած է Ն.Ք. 2166 թուականին եւ մեռած՝ Ն.Ք. 1991-ին:

Աբրահամի կեանքը կը յատկանշուի զանազան դաստիարակիչ դէպքերով: Հակառակ անոր որ իր կինը՝ Սառա, ամուլ էր եւ խոր ծերութեան հասած, սակայն երբ Աստուած խոստացաւ Աբրահամի, թէ զինք ազգերու հայր պիտի դարձնէ, Աբրահամ հաւատքով լսեց Աստուծոյ խոստումը եւ տարի մը ետք զուակ ունեցաւ իր Սառա կնոջմէն (Օն 18 եւ 21): Ինչպէս նաեւ երբ Աստուած հրահանգեց Աբրահամի գոհել իր միակ եւ ուխտի զուակը Իսահակը, Աբրահամ գԱստուած աւելի սիրեց եւ հնազանդեցաւ անոր, քան իր միակ եւ սիրելի զուակը (Օն 22): Այսպիսի բազմաթիւ քննութիւններէ անցնելէ ետք Աբրահամ իր հաւատքը արտայայտեց Աստուծոյ հանդէպ:

les fruits d'Esprit Saint Comment l'Esprit Saint agit-il ?

Fondamentalement, il anime en nous la foi, la charité et l'espérance. Le premier rôle de l'Esprit, c'est de nous conforter dans la foi, une foi vivante et savoureuse. Il nous libère du doute et de l'hésitation. Il nous donne d'être convaincu que Dieu agit dans notre vie et dans le monde.

L'amour ou la charité (en grec, agapè) est, selon Paul dans l'épître aux Galates, le fruit fondamental de l'Esprit. C'est pourquoi Paul parle de fruit au singulier, avant d'énumérer la manière dont cet amour se décline : "joie, paix, patience, bonté, bienveillance, foi, douceur, maîtrise de soi" (Galates 5,22-23).

On dit souvent que l'Esprit nous guide. En quel sens ?

D'abord parce que l'Esprit est notre éducateur. Il affine en nous le sentir spirituel. Il nous rend plus sensible à ce qui abîme notre relation avec Dieu : nos négligences, nos laisser-aller, tous ces "manques à gagner" dans l'amour.

Ensuite, l'Esprit nous apprend la louange. Il nous donne le goût de louer Dieu, en communauté, ou dans notre prière personnelle. Pourquoi ? Parce qu'il nous met en présence de Dieu qui est fidèle à sa propre générosité de manière surabondante. Notre réponse, c'est la louange : quelle joie pour nous que Dieu soit Dieu !

Et puis bien sûr, on peut demander à l'Esprit d'éclairer nos choix, nos décisions. Je pense par exemple, dans l'évangile, à l'épisode des noces de Cana. Marie présente sa demande car elle croit en Jésus. Jésus commence par refuser, puis on peut penser qu'il consulte son Père dans l'Esprit. Alors, il donne la surabondance et c'est la fête, la joie pour tous !

On peut aussi s'exercer à repérer l'action de l'Esprit chez les autres. Puisque nous croyons que l'Esprit est au travail dans les cœurs, chacun de nous peut et doit écouter l'Esprit à travers son frère. Nous voici témoins des merveilles de l'Esprit ! Cette expérience nous fait vraiment grandir dans l'amour fraternel. D'autant que l'Esprit est sans frontières : tout être humain est sollicité par l'Esprit, puisque créé à l'image de Dieu. Ce sont les chrétiens qui vont nommer sa présence. Mais nous n'avons pas le monopole de l'Esprit ! Parfois ce sont des "prophètes païens" qui nous réveillent".

Message du Prélat

L'Église arménienne Apostolique célèbre durant le mois de juin la fête de Saint Grégoire l'Illuminateur et le lendemain, nous avons célébré la Cathédrale de Sainte-Etchmiadzin, c'est-à-dire, la fête de l'établissement de l'église arménienne. Ces deux fêtes sont profondément liées ensemble, indissociables l'une de l'autre.

Au courant de l'année, l'Église arménienne célèbre la mémoire de son grand fondateur avec trois commémorations différentes : « l'entrée au Virap », « la délivrance du Virap » et « La découverte des reliques » qui représentent les étapes majeures de la vie de l'Illuminateur.

Ces commémorations sont l'expression de notre gratitude envers cet homme prodigieux, qui à travers sa sagesse et ses sacrifices, a divinement érigé notre église et la fête qui suit ces commémorations, célèbre l'établissement de la Cathédrale de Sainte-Etchmiadzin.

La fête de Sainte-Etchmiadzin est la commémoration de la réalisation d'un rêve étincelant. Elle représente l'esprit courageux de notre Illuminateur, qui a fait face à la souffrance, la torture, et les horreurs du Khor Virap.

Notre église est née d'une vision, mais cette vision ne serait jamais devenue réalité sans l'assistance d'une sagesse divine. Et grâce à Dieu et la sagesse qu'il a donné à l'Illuminateur de notre église et à ses successeurs, ils sont devenus des auteurs, des écrivains, des Saints et des apôtres, qui ont prédiqué « la parole de la vie ». Mais ce n'est pas seulement la sagesse qui a aidé Saint Grégoire à réaliser sa vision, mais aussi tous les sacrifices qu'il a fait pour accomplir cette mission, parce qu'une maison qui est fondée sur la sagesse et les sacrifices demeure stable et solide. Mille mercis que notre peuple a toujours sacrifiés pour nos églises. Saint Grégoire était le premier maçon de notre église, et les fondations de notre église ont été érigées sur ses cendres.

L'église arménienne Apostolique, à travers les siècles, a vécu les sacrifices de notre histoire souillée de sang et de ses Innombrables Martyrs et Saints.

Oui, face aux vagues houleuses souillées de sang de notre histoire, l'église arménienne est le sanctuaire de notre peuple, l'ARCHE DE NOTRE SALUT. Ne l'échangeons pas pour n'importe quelle autre valeur. Aujourd'hui l'église arménienne a besoin à nouveau de l'amour et de la foi inconditionnels de ses enfants.

VENONS ENSEMBLE POUR L'AIMER ET À TRAVERS LUI, SE PURIFIER.

Archevêque Papken Tcharian

Youth Jeunesse

Everybody believes in something. Believing is innate; it is born with us; we are wired to believe. Even the unbelieving atheists believe in their unbelief!

So, do you believe? Let me answer this for you: Yes.

The follow-up question defines your world view, your philosophy in life, and even your self-understanding and self-esteem. WHAT do you believe in? What you believe in becomes the centrepiece of your life, the road map to your destiny, and your life's purpose that motivates you to wake up each and every morning.

I know you believe in something. What is it that you believe in?

Give yourself a chance and read the story of Jesus, because what millions of believers have found in the story of Jesus is an extraordinary story of Love. You'll find two narratives in it, which according to many theologians and biblical scholars, summarize Jesus' story: the return of the prodigal son (Gospel of Luke 15:11-32), and the meeting of a religious teacher, called Nicodemus, with Jesus (Gospel of John 3:1-17). Both stories talk about God's unconditional love and forgiveness for us. Read these narratives and then ask yourself: Do I believe it? When I first read it, my response was a rhetoric question: Why not? ...and I believed it. Hope you will find the story of Jesus, the story of God's love for you, believable too.

Father Keghart Kosbakian

ՌԻՄԱԻՈՐԻՉ ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

ՀԱՅԵՑԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ի Խնդիր Հայ Դպրոցի Պահպանման

Գիտակից ոչ մեկ հայ կրնայ ուրանալ Հայ Դպրոցի անգուգական դերն ու կարևորությունը մեր ազգային կեանքին մեջ: Հայ Դպրոցը կոչուած է Մարդակերտութեան եւ Հայակերտութեան վսեմ գործին: Անոր նպատակն է հայ տղաքն ու աղջիկները կեանքի պատրաստել, անոնց նկարագիրը կերտել, անոնց բանական եւ հոգեկան աշխարհը ձեւակերպել:

Հայ Դպրոցին հիմնական առաքելութիւններէն մէկն ալ դաստիարակչական գործի արդիւնատրուժն է: Այս իմաստով, Հայ Դպրոցը կոչուած է մանուկն ու պատանին գիտակ դարձնելու մտաւոր եւ բարոյական զարգացման եւ առօրեայ կեանքի պայքարին պատրաստ ըլլալու կարեւորութեան:

Անտարակոյս, ընտիր նկարագրի կազմութիւն, պատասխանատուութեան զգացումի գիտակցութիւն ջամբել, տիպար քաղաքացիներ պատրաստել, գիտութիւն եւ ծանօթութիւն ուսուցանել կարեւոր տարրերն են ընտիր դաստիարակութեան:

Սակայն, ասոնց հետ եւ ասոնցմէ անբաժան, Հայ Դպրոցին կենսական նպատակներէն ու առաքելութիւններէն մէկն ալ հայեցի դաստիարակութիւնն է: Հայեցի դաստիարակութիւնը՝ հայ աշակերտին ջամբուած հայկականութիւնն է: Հայկականութիւն, որ ենթակային կը շնորհէ ժողովուրդի մը, իւրայատուկ հաւաքականութեան մը պատկանելու իրաւունքը, առանձնաշնորհը եւ պարտաւորութիւնը:

Հայ Դպրոցը հայ մանուկին «երկրորդ տուն»ն է: Հայկերթութեան ամէնէն ազդեցիկ միջոցներէն մին է անիկա, ուր կարելի է լաւագոյն հայեցի դաստիարակութիւնը ջամբել նորահաս հայ սերունդներուն:

ՎԵՐ. ԴՈՎՏ. ՎԱՀԱՆ Յ. ԹՈՒԹԻԿԵԱՆ

Ա) Գտէ՛ք, թէ հ'նչ բառ է որ յաճախ կրկնուած է ներքեւի աղիւսակին մէջ:

Բ) Առանձնացուցէ՛ք կրկնուած բառը, մնացած տառերով գտէ՛ք պահուած նախադասութիւնը:

ե	ր	կ	ի	ն	ք	ա	ս	տ	ո
ւ	ր	ա	ծ	ե	ր	կ	ի	ն	ք
ե	կ	կ	ե	ր	կ	ի	ն	ք	ը
ի	ր	ե	ի	ե	ն	ա	ե	ե	ե
մ	ե	կ	ր	ն	ր	ե	ր	ր	ր
ւ	կ	ը	ի	կ	ք	կ	կ	կ	կ
ս	ի	ր	ե	ն	ի	ք	ի	ի	ի
ե	ր	կ	ի	ն	ք	ն	ն	ն	ն
ո	ւ	ե	ր	կ	ի	ն	ք	ք	ք
ո	ր	ի	ե	ր	կ	ի	ն	ք	ն

Գաղտնի Տողն է՝ «Աստուած կը խնամէ եւ կը սիրէ բոլորին»

Հովանաւորութեամբ
Գերաշնորհ Տ. Բարդէս Արք. Չարեանի
Առաջնորդ Գանատայի Հայոց Թեմի

Կազմակերպութեամբ՝
Քրիստոնէական Դաստիարակութեան
Խորհուրդի

ՀԻՄՆԱՍՑԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ
ՆԵՐԿԱՍԱՐԴԱԿԱՆ Համախմբում

Մտդարձ

16-էն 35 տարեկաններու

Մասնակցի՛ր եւ
բարեխաւ՛ք

Իր սխալն է
Ինքը քրտ
Իրենց յանձանքն է
Ես չեմ

CAMP IAWAH, Քինկսթըրն, Օնթարիո
Յունիս 9-10-11, 2017

80\$ Մասնակցութեան սակ
(փոխադրութիւն, կեցութիւն եւ ճաշ)

Մեկնում փոխադրակարգերով՝ Ուրբաթ, Երեկոյեան ժամը 6:00-ին
Վերադարձ՝ Կիրակի, Երեկոյեան ժամը 9:00-ին

Արձանագրութիւն՝ Մայիս 29, 2017-էն առաջ, տեղական եկեղեցւոյ գրասենեակը
կամ՝
Մոնթրէալ / Լաւալ 514 856-1200
Ռորոնթօ 647 838-0097
Քեմպրիձ 519 623-6372
Վանկուվըր 604 626-9627

Under the Auspices of
His Eminence Archbishop Papken Tcharian
Prelate of Canada

North America Youth Gathering

Uturn

ages 16 through 35

GET INVOLVED &
MAKE A DIFFERENCE

HIS FAULT
HER FAULT
THEIR FAULT
NOT ME

CAMP IAWAH, Kingston Ontario
June 9-10-11, 2017

80\$ Registration fee
(All included)

Buses leave on Friday 6PM
Returning on Sunday 9PM

Registration before May 29, 2017 at your local church offices or:

Montreal / Laval 514 856-1200 (Prelacy Office)
Toronto 647 838-0097
Cambridge 519 623-6372
Vancouver 604 626-9627